

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1921 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl.

*Maj:t angående åläggande för vissa innehavare av last-
automobiler att bidra till underhåll av allmän väg.*

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 125, har herr *Hederstierna* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta föranstalta om utredning och till riksdagen inkomma med förslag därom, att innehavare utav lastautomobil av viss tyngd i regelbunden trafik måtte åläggas att bidra till underhåll av allmän väg, som med automobilen befares.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna hemställan, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Med anledning av förevarande motion vill utskottet erinra därom, att vägkommissionen under år 1920 framlagt ett förslag till förordning om automobils katt m. m. Utgångspunkten för detta förslag har vägkommissionen angivit vara automobils kattens lämplighet och berättigande med hänsyn till automobiltrafikens inverkan på det allmänna vägväsendet och syftet med vägkommissionens förslag har varit att främja vägväsendets ändamål. En omfattande utredning av frågan om lagfäst skyldighet för den, som genom livligare automobiltrafik föranleder ökad kostnad för underhåll av allmän väg, att bidra till vägunderhållet, föreligger sålunda redan. Frågan härom torde även med all säkerhet komma att i hela sin vidd upptagas till förnyad omprövning i sammanhang med den förestående stora reformen av det allmänna vägväsendet

Utskottet.

på landet. Utskottet är förvissat om, att, även om vid denna reformering av vägväsendet naturaunderhållet i en eller annan form anses böra bibehållas, därvid även skall tagas under övervägande det av motionären framlagda förslaget, att den, som genom framförande av tyngre lastautomobil i regelbunden trafik föranleder ökad kostnad för underhåll av allmän väg, ålägges att i samma mån bidra till underhållet av den väg, som med automobilen befares. Någon riksdagens skrivelse i av motionären angivet syfte synes därför icke vara påkallad, varför utskottet hemställer,

att förevarande motion ej må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 mars 1921.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Träff, Ingeström, Elisson, Barthelson, Lindskog, Dalberg, Andersson Gunnar* och *Heyman* samt
från andra kammaren: herrar greve *Hamilton, Nilsson* i Tånga, *Öberg, Johansson Uppmälby, Flognfält, Igel, Broander* och *Edberg*.

Reservation:

av herrar *Barthelson, Elisson, Heyman, Öberg, Broander* och *Edberg*, som anse att utskottets utlåtande bort hava följande lydelse:

»I förevarande motion framhålles, hurusom genom framförande av lastautomobiler vägarna utsätts för en nötning, som i avsevärd mån försvårar vägunderhållet. Olägenheten härav är, anför motionären vidare, med nu gällande bestämmelser om väghållningen så mycket större, som denna ökade tunga drabbar de olika vägunderhållarna så ojämt. Vid vägunderhållets fördelning inom ett visst distrikt hade avsikten varit att låta detsamma träffa underhållarna så rättvist och jämt som möjligt. Uppstode nu emellertid en särskild trafik, som tyngde allenast vissa vägar, så rubbades rättvisan i den gjorda fördelningen. För att den av motionären såsom önskvärd framhållna utvecklingen av automobilväsendet skulle kunna äga rum utan att vålla orättvisa beträffande vägunderhållet, måste därför enligt motionärens förmenande förutsättas, att lastautomobiltrafikanterna ålades att ersätta den skada, som uppkomme å de vägar, varå dylika lastautomobiler framfördes. Vid sidan av den allmänna bidragsskyldigheten till väghållningen borde alltså stadgas en speciell sådan bidragsskyldighet för dem, som innehava och i regelbunden eller eljest ofta förekommande trafik använda lastautomobiler, vilka äga den tyngd och den lastningsförmåga att de måste anses i avsevärd mån skada de vägar, å vilka de framföras. Motionären har därför hemställt, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta föranstalta om utredning och till riksdagen inkomma med förslag därom, att innehavare av lastautomobiler av viss tyngd i regelbunden trafik måtte åläggas att bidra till underhåll av allmän väg, som med automobilen befares.

Att en utredning i av motionären angivet syfte igångsättes synes även utskottet angeläget. Goda skäl tala nämligen även enligt utskottets mening för införande av bestämmelser om skyldighet för den, som genom framförande av tyngre lastautomobiler föranleder ökad kostnad för underhållande av väg, att i samma mån bidra till vägunderhållet. Frågan härom synes utskottet lämpligen böra upptagas i samband med vägkommissionens förslag till revision av vägväsendet.

Utskottet hemställer därför,

att riksdagen måtte i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte i sammanhang med prövningen av vägkommissionens ovanberörda förslag låta föranstalta om utredning huruvida icke innehavare utav lastautomobil av viss tyngd i regelbunden trafik bör åläggas att bidra till underhåll av allmän väg, som med automobilen befares, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.»